

РЕШЕНИЕ

№ 6669

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-В СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анелия Маркова

Членове: Пепа Маринова-Тонева
Василена Дранчовска

при участието на секретаря Юлиана Ив. Шулева като разгледа докладваното от Анелия Маркова Въззивно гражданско дело № 20231100500948 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и следв. ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба**, подадена от ЗАД „А.Б.“ АД, **ищец пред СРС**, срещу решение № 13505 от 25.11.2022 г. по гр.д.№73514 по описа за 2021 г. на СРС, 68 състав, с което е отхвърлен предявения иск по чл.411, ал.2 КЗ и в негова тежест са възложени разноските по делото.

Излагат се доводи за неправилност на така постановеното от СРС, решение. Налице били процесуални нарушения, тъй като с доклада по чл.140 ГПК съдът не бил указал на ищеца, че следва да ангажира доказателства за наличието на валидно застрахователно правоотношение. СРС не изпълнил задължението си да отдели спорно от безспорно по делото. Наред с това наличието на застрахователно правоотношение се извличало от протокола за ПТП, в която част последният имал характер на официален свидетелстващ документ. Същевременно ответникът не оспорвал наличието на застрахователно правоотношение; налице било извънсъдебно плащане на сумата от 23 082,25 лв. Доказани били всички предпоставки за уважаване на

иска по чл.411 КЗ.

Иска се обжалваното решение да бъде отменено и вместо това да се постанови друго с което иска по чл.411 КЗ да бъде уважен. Претендират се разноси.

По въззивната жалба **не е постъпил отговор от ответника** пред СРС-ЗАД „Б.В.И.Г.“ ЕАД; в хода на делото пред настоящата инстанция не се взема становище.

По допустимостта на въззивната жалба:

За обжалваното решение въззивникът е уведомен на 14.12. 2022 г.

Въззивната жалба е подадена на 22.12.2022 г., т.е. същата е в срока по чл.259, ал.1 ГПК.

Налице е правен интерес от обжалване- претенциите на ищеца са отхвърлени.

Следователно **въззивната жалба е допустима.**

По основателността на въззивната жалба:

Съгласно чл. 269 ГПК въззивната инстанция се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По останалите въпроси – само доколкото са посочени в жалбата.

След служебно извършена проверка въззивната инстанция приема, че **първоинстанционният съд се е произнесъл във валиден и допустим процес.**

По доводите във въззивната жалба:

За да постанови решение в обжалвания смисъл, СРС е приел, че по делото от страна на ищеца комуто била доказателствената тежест не били ангажирани доказателства за наличие на застрахователно правоотношение между ответника и виновния водач за настъпването на ПТП. Изискуемата форма била писмена за валидност и затова наличието на застрахователен договор не можело да бъде обявено за безспорно без участието на застрахования. По арг. от чл.175 ГПК дори признанието на този факт не обвързвало съда. Констативният протокол за ПТП не можел да замести застрахователния договор. Информацията от ГФ също не можела да замести такъв договор. Плащането на сумата от 23 082,25 лв. от страна на ответника

също не можело да замести застрахователния договор. Наред с това доказателства за плащане по делото не били ангажирани. С доклада по чл.146 вр. с чл.140 ГПК съдът изрично бил указал на ищеца, че следва да установи наличието на валидно застрахователно правоотношение по риска „Гражданска отговорност“. При тези си мотиви СРС е достигнал до извода, че не е доказана пасивната материално-правна легитимация на ответника. Затова иска по чл.411 КЗ следвало да бъде отхвърлен.

Софийски градски съд, действащ като въззивна инстанция приема следното от фактическа и правна страна на спора:

За уважаване на иска по чл.411, ал.1 КЗ следва да са налице предпоставките:

1-наличие на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка между ищеца и водача на увредения автомобил;

2- заплащане на щетите по този автомобил, причинени от застрахователно събитие в рамките на покритието на застраховката;

3-противоправно поведение на водач – предизвикване на ПТП, причинило вреди на застрахования при ищеца автомобил;

4- причинно-следствена връзка между вредите и ПТП;

5-валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по договор, сключен между причинилия ПТП водач и ответника.

Изводът на СРС за недоказаност на тези предпоставки е **неправилен, защото:**

Видно от отговора по исковата молба ответникът в срока по чл.131 ГПК е оспорил механизма на ПТП, наличието на противоправно поведение на водача, застрахован при ответника, размера на вредите като се твърди, че същите били на по-малка стойност от заплатеното от ищеца, застрахователно обезщетение. Твърди се, че не била доказана действителната стойност на увреденото МПС, което било от значение, тъй като се касаело до тотална щета. Следвало да бъде приспаднат размера на запазените части, които можело да се реализират на вторичния пазар. Оспорена е причинно-следствената връзка между щетите по МПС и твърдения механизъм на ПТП. Твърди се, че размера на лихвата за забава бил произволно определен, а след като не се дължала главница не се дължала и лихва.

Следователно никъде в отговора по исковата молба не се навежда възражение за липса на застрахователно правоотношение между ответника и водача, виновен за ПТП.

Настоящата инстанция не намира основание в хипотезата на предявен иск по чл.411 КЗ да не могат да се приемат едни факти за спорни, а други за безспорни, с оглед общите правила на ГПК.

При положение, че ответника в срока по чл.131 ГПК не е направил възражение за липса на застрахователно правоотношение между него и водача, виновен за ПТП, то съдът следва да приеме, че такова застрахователно правоотношение е налице. Още повече, че не се и оспорва заплащането на сумата в размер на 23 082,25 лв. от страна на ответника. Напълно нелогично е ответника да заплати тази немалка сума при положение, че не е налице застрахователно правоотношение между него и виновния за ПТП, водач. В този смисъл изводите на СРС не кореспондират нито на фактите по делото, нито на доводите и възраженията на страните по спора.

Относно механизма на ПТП и наличието на причинно-следствена връзка:

Видно от отразеното в протокола за ПТП, л.11 и 12 от делото пред СРС, водачът К.И.Х., чиято „Гражданска отговорност“ е застрахована при ответника, с валидност на застраховката до 17.04.2020 г., и управляващ МПС марка Форд, ДК № СВ **** ВВ, по неизяснени причини навлиза в лентата за насрещното движение и блъска участник № 2 /застрахован при ищеца/. Видно от отразеното в протокола за ПТП същият е съставен от мл.инспектор, дежурен ПТП при ОД на МВР Бургас след посещение на място на 10.07.2019 г. в 12 45 ч.

В заключението си по допуснатата, изслушана и приета по делото /пред СРС/ съдебно-автотехническа експертиза, вещото лице В. е посочил, че от техническа гледна точка и от приложените по делото доказателства се установява, че причината за настъпването на ПТП е поведението на водача на МПС „Форд Фиеста“, с рег. № СВ **** ВВ, който при движение по път II-99, навлиза в лентата за насрещно движение и реализира ПТП с лек автомобил „Тойота Корола“, с рег.№ СВ **** МН. При така приетия механизъм на ПТП и след сравнение с щетите в описа на застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания, вещото лице достига до извода, че

щетите по лек автомобил „Тойота Корола“ с рег.№ СВ **** МН се намират в пряка и причинна връзка с настъпилото на 10.07.2019 г. ПТП.

Относно размера на вредите и дължимото застрахователно обезщетение:

От представените данни по щета № 0300/19/777/504511 се установява, че се касае до „тотална щета“. Видно от сравнителната експертиза на л.32 по делото, действителната стойност на увреденото МПС е 33 542,48 лв., а стойността на запазените части – 3580 лв. Ищцовото дружество е определило за заплащане застрахователно обезщетение в размер на 299 62,48 лв.

Видно от платежния документ на л.34 по делото пред СРС, от страна на ищеца е заплатена сумата в размер на 29057,86 лв. след приспадане на дължимите вноски по застрахователната полица.

Ищецът е отправил покана за доброволно изпълнение до ответника като застраховател на виновния за ПТП водач /л.35 по делото пред СРС/.

В заключението си по допуснатата, изслушана и приета по делото /пред СРС/ съдебно-автотехническа експертиза, вещото лице В. е посочил, че към датата на застрахователното събитие – 10.07.2019 г. увреденото МПС е било в експлоатация 1 година, 1 месец и 29 дни, считано от датата на първоначалната регистрация – 11.05.2018 г. Според вещото лице стойността необходима за възстановяване на процесния лек автомобил марка „Тойота Корола“, изчислена на база пазарни цени към датата на ПТП възлиза на 37 422,19 лв. Във връзка с поставения от ответника въпрос, вещото лице е посочило, че действителната стойност на МПС марка „Тойота Корола“ възлиза на 33 929 лв. /отговор на задача 4/. При това положение вещото лице сочи, че е налице „тотална щета“. Стойността на уврежданията по процесното МПС, определени в хипотезата на „тотална щета“ и след приспадане на запазените части на стойност 6786 лв. /л.80 по делото пред СРС/ възлиза на 27 413 лв. А при прилагане на Методиката на ищеца – 30 349 лв.

Видно от отразеното в съдебния протокол, съставен за публичното съдебно заседание, състояло се на 28.10.2022 г. заключението на вещото лице не е било оспорено от нито една от страните. Настоящата инстанция намира, че заключението е пълно и ясно, изготвено е от компетентно за това вещо лице и следва да бъде кредитирано.

Въззивната инстанция намира, че от дължимото застрахователно обезщетение следва да бъде приспадната стойността на запазените части, която в случая възлиза на 6 786 лв. като възприема този вариант от експертизата, а не Методиката на ищцовото дружество. Това е така, защото следва да бъдат съобразени пазарните цени, а не Методиката на една от страните по спора. Още повече, че тази Методика не е представена по делото. Видно от отговора на задачи № № 4 и 5 по съдебно-автотехническата експертиза, вещото лице е извършило проучване на пазара като е изключило случаите при които цената се отличава значително в положителна или отрицателна посока и е взело предвид средните пазарни цени.

При това положение от сумата в размер на 27 413 лв. следва да бъде приспадната сумата в размер на 23 082,25 лв., платена от ответника, или дължимият остатък възлиза на 4 330,75 лв. Към тази сума следва да бъдат прибавени ликвидационните разноси в размер на 15 лв., тъй като същите представляват разход на застрахователя за изготвяне на сметата по определяне на дължимото на застрахования обезщетение. Затова и независимо, че не се плащат на застрахования, при предявен иск по чл.411 КЗ подлежат на възстановяване от застрахователя на виновния за ПТП, водач.

Следователно претенцията на ищеца по чл.411 КЗ се явява **основателна за сумата в размер на 4 345,75 лв.**, а за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 6880, 23 лв. като неоснователна ще следва да бъде отхвърлена.

При това положение **обжалваното решение в частта, в която е приет за неоснователен иска по чл.411, ал.1 КЗ за сумата в размер на 4 345,75 лв., е неправилно** и като такова ще следва да бъде **отменено**; вместо това ще бъде постановено друго, с което ответника ще бъде осъден да заплати на ищеца горната сума.

В останалата отхвърлителна част решението като правилно макар и с други мотиви ще следва да **бъде потвърдено**.

Главницата ще следва да бъде присъдена ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска –22.12.2021 г. до окончателното плащане.

Доколкото не се претендира лихва за забава по чл.86, ал.1 ЗЗД съдът не излага мотиви, независимо, че отговора по исковата молба съдържа

възражения по такъв иск, който се оказва, че не е предявен.

По разноските:

Пред първата съдебна инстанция:

При този изход на спора разноските следва да бъдат разпределени по следния начин:

На ищеца разноски се следват за уважената част на претенцията му или такива **в размер на 781,02 лв.**, които следва да му бъдат присъдени.

На ответника разноски се следват за частта, в която иска по чл.411 КЗ беше приет за неоснователен. Такива са направени за процесуално представителство от юрисконсулт. СРС е определил **юриск.възнаграждение в размер на 50 лв.**, което дори е под минимума. Настоящата инстанция не може да определи по-висок размер на това възнаграждение, тъй като не може да влоши положението на въззивника. Затова обжалваното решение ще бъде потвърдено в частта за разноските.

Във въззивното обжалване:

На въззивника с оглед изхода на спора разноски **се следват в размер на 838,99 лв.**

На въззиваемата страна разноски се следват, но такива не се претендират, нито са сторени затова и не се присъждат.

Водим от гореизложеното, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 13505 от 25.11.2022 г. по гр.д.№73514 по описа за 2021 г. на СРС, 68 състав, **в частта**, в която е отхвърлен предявеният иск по чл.411, ал.2 КЗ, от ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК ****, **срещу** ЗАД „Б.В.И.Г.“ ЕАД, ЕИК ****, **за заплащане на сумата в размер на 4 345,75 лв.**, представляваща регресно вземане за изплатено от ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК ****, застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ за нанесени вреди на МПС марка „Тойота“ модел „Корола“, с ДК № СВ **** МН при ПТП, настъпило на 10.07.2019 г., вследствие на виновно противоправно поведение на застрахования по застраховка „Гражданска отговорност“ при ЗАД

„Б.В.И.Г.“ ЕАД, ЕИК *****, водач на МПС марка „Форд“, модел „Фиеста“, с ДК № СВ **** ВВ, по щета № 0300/19/777/504511, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 22.12.2021 г. до окончателното плащане.

И вместо това

ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ЗАД „Б.В.И.Г.“ ЕАД, ЕИК *****, гр.София, пл.“****”, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“****”, съдебен адрес: гр.София, ул.“****”-адв.С.М., **на основание чл.411, ал.1 КЗ, сумата в размер на 4 345,75 лв.**, представляваща регресно вземане за изплатено от ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК *****, застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ за нанесени вреди на МПС марка „Тойота“ модел „Корола“, с ДК № СВ **** МН, при ПТП, настъпило на 10.07.2019 г., вследствие на виновно противоправно поведение на застрахования по застраховка „Гражданска отговорност“ при ЗАД „Б.В.И.Г.“ ЕАД, ЕИК *****, водач на МПС марка „Форд“, модел „Фиеста“, с ДК № СВ **** ВВ, по щета № 0300/19/777/504511, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 22.12.2021 г. до окончателното плащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 13505 от 25.11.2022 г. по гр.д.№73514 по описа за 2021 г. на СРС, 68 състав, **в частта**, в която е отхвърлен предявеният иск по чл.411, ал.2 КЗ, от ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК *****, срещу ЗАД „Б.В.И.Г.“ ЕАД, ЕИК *****, за заплащане на сумата в размер над 4 345,75 лв. до пълния предявен размер от 6 880,23 лв., представляваща регресно вземане за изплатено от ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК *****, застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ за нанесени вреди на МПС марка „Тойота“ модел „Корола“, с ДК № СВ **** МН при ПТП, настъпило на 10.07.2019 г., вследствие на виновно противоправно поведение на застрахования по застраховка „Гражданска отговорност“ при ЗАД „Б.В.И.Г.“ ЕАД, ЕИК *****, водач на МПС марка „Форд“, модел „Фиеста“, с ДК № СВ **** ВВ, по щета № 0300/19/777/504511, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 22.12.2021 г. до окончателното плащане, както и **в частта за разноските.**

ОСЪЖДА ЗАД „Б.В.И.Г.“ ЕАД, ЕИК **, гр.София, пл.“****, да заплати на ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“****, съдебен адрес: гр.София, ул.“****- адв.С.М., сумата в размер на 781,02 лв.- разноси пред първата съдебна инстанция.**

ОСЪЖДА ЗАД „Б.В.И.Г.“ ЕАД, ЕИК **, гр.София, пл.“****, да заплати на ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“****, съдебен адрес: гр.София, ул.“****- адв.С.М., сумата в размер на 838,99 лв.- разноси пред въззивната инстанция.**

Решението е окончателно и не може да се обжалва, арг.от чл.280, ал.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____